

1. Onko oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 13.6.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1019/2002⁽¹⁾, sellaisena kuin se on oikaistuna 18.1.2003 (EYVL L 13, s. 39) ja muutettuna 1.7.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1176/2003 (EYVL L 164, s. 12), 1–12 artiklaa tulkittava siten, että nämä säännökset koskevat myös pakkaamattomien oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen tarjoamista kuluttajille?
2. Onko oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 13.6.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1019/2002 (EYVL L 155, s. 27), sellaisena kuin se on oikaistuna 18.1.2003 (EYVL L 13, s. 39) ja muutettuna 1.7.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1176/2003, 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tämä säännös sisältää kiellon tarjota pakkaamattomia oliiviöljyjä ja oliivin puristemassaöljyjä kuluttajille?
3. Onko oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 13.6.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1019/2002 (EYVL L 155, s. 27), sellaisena kuin se on oikaistuna 18.1.2003 (EYVL L 13, s. 39) ja muutettuna 1.7.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1176/2003 (EYVL L 164, s. 12), 2 artiklan 1 kohtaa tulkittava suppeasti siten, että tämä säännös sisältää tosin kiellon tarjota pakkaamattomia oliiviöljyjä ja oliivin puristemassaöljyjä kuluttajille, mutta että tämä kielto ei koske pakkaamattomien oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen myyntiä ”Bag in the Box”-menetelmällä?

⁽¹⁾ EYVL L 155, s. 27.

Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-490/04)

(2005/C 45/26)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.11.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Enrico Traversa ja Horst-peter Kreppel ja prosessiosoitte on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- 1) toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt, että
  - a) ulkomaalaiset yritykset ovat velvollisia suorittamaan lähettämiensä työntekijöiden puolesta maksuja saksalaiseen lomarahastoon jopa silloin kun niitä suojataan pääasiallisesti vastaavalla tavalla niiden työnantajan sijoittautumisvaltion lainsäädännön perusteella (AEntG:n 1 §:n 3 momentti)
  - b) ulkomaalaiset yritykset ovat velvollisia käännättämään saksaksi työsopimuksen (tai työntekijän asuinpaikkavaltion lainsäädännön mukaan direktiivin 91/533/ETY perusteella vaadittavat asiakirjat), palkkalaskelmat, työaikatodistukset, todistukset suoritetuista palkanmaksuista ja kaikki muut asiakirjat, joita Saksan viranomaiset vaativat (AEntG:n 2 §)
  - c) ulkomaalaiset vuokratyövoimaa välittävät yritykset ovat velvollisia tekemään ilmoituksen ennen työntekijän siirtämistä työvoiman vuokraajalle Saksaan ja tämän lisäksi myös aina ennen töiden aloittamista tietyllä rakennustyömaalla työvoiman vuokraajan palveluksessa (AEntG:n 3 §:n 2 momentti).
- 2) velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että muutamat Arbeitnehmerentsendegesetzin (työntekijöiden lähettämisestä annettu laki), jolla lähettämisdirektiivi 96/71/EY saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä, säännökset eivät edelleenkään ole muutamien tämän direktiivin säännösten mukaisia.

Säännökset, jotka koskevat sellaisen työnantajan, jonka kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin Saksassa, velvollisuutta suorittaa maksuja saksalaiseen lomarahastoon

Velvollisuus suorittaa maksuja saksalaiseen lomarahastoon on komission mielestä EY 49 artiklassa tarkoitettu palvelujen vapaata tarjontaa koskeva luvaton rajoitus silloin kun on varmistettu, että lähettävä työnantaja myöntää työntekijöilleen saman määrän palkallisia lomapäiviä kuin mistä on määrätty Saksan työehtosopimusmääräyksissä ja lähetettyä työntekijää suojellaan lomakorvauksen osalta lähettäjävaltion oikeusjärjestelmän perusteella samalla tai verrattavissa olevalla tavalla kuin Saksassa.

Säännökset, jotka koskevat sellaisen työnantajan, jonka kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin Saksassa, velvollisuutta kääntää asiakirjoja

Komission mukaan asiakirjojen kääntämistä koskeva vaatimus on tosin omiaan täyttämään Saksan valvontatarpeen. Kun otetaan huomioon lähettämisdirektiivin 4 artiklan mukainen yhteistyö tiedottamisen alalla, velvollisuutta kääntää kaikki asiakirjat ei voida kuitenkaan enää pitää tarpeellisena ja sillä mennään näin ollen liian pitkälle.

Säännökset, jotka koskevat sellaisen vuokratyövoimaa välittävän yrityksen, jonka kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin Saksassa, velvollisuutta tehdä aina ennen kuin vuokralla oleva työntekijä siirretään yhdeltä rakennuspaikalta toiselle kyseisestä muutoksesta ilmoitus toimivaltaiselle elimelle.

Siitä huolimatta, että sellaisen vuokratyövoimaa välittävän yrityksen, jonka kotipaikka on Saksan ulkopuolella, velvollisuutta tehdä muutosilmoitus on hieman muutettu, kyse on komission mielestä edelleen erilaisesta kohtelusta, siltä osin kun sellaisten vuokratyövoimaa välittävien yritysten osalta, joiden kotipaikka on Saksassa, velvollisuus tehdä muutosilmoitus on työvoiman vuokraajalla kun taas sellaisten vuokratyövoimaa välittävien yritysten osalta, joiden kotipaikka on Saksan ulkopuolella, kyseinen velvollisuus on pääasiallisesti vuokratyövoiman välittäjällä ja se voidaan siirtää työvoiman vuokraajalle ainoastaan sopimuksen perustuen. Tämä erilainen kohtelu merkitsee komission mukaan EY 49 artiklassa tarkoitettua palveluiden vapaan tarjoamisen luvaton rajoitusta.

VAT and Duties Tribunalsin, Manchester Tribunal Centre, 24.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Dollond and Aitchison Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-491/04)

(2005/C 45/27)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, on pyytänyt 24.11.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Dollond and Aitchison Ltd

vastaan Commissioners of Customs and Excise ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko se osa maksusta, jonka asiakas suorittaa D & A Lenses Direct Limitedille Dolland & Aitchison Ltd:in tai sen franchising-yritysten määräytyistä palveluista, sisällytettävä määrättyjen tavaroiden kokonaismaksuun siten, että se on neuvoston asetuksen N:o 92/2913 (1) 29 artiklassa tarkoitettulla tavalla osa näistä määräytyistä tavaroista maksettua tai maksettavaa hintaa, jos asiakas on kuluttaja ja maahantuojaja, jonka puolesta D & A Lenses Direct Ltd vastaa maahan-tuonnin arvonlisäverosta?

Määrätyt tavarat ovat

i) piilolinssit

ii) puhdistusnesteet

iii) piilolinssikotelot

Määrätyt palvelut ovat

iv) piilolinssitarkastus

v) piilolinssineuvonta

vi) mikä tahansa jatkuva jälkihoito, jota asiakas pyytää.

2. Jos edellä olevaan ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voidaanko määräytyistä tavaroista maksettava määrä kuitenkin laskea mainitun asetuksen 29 artiklan mukaan vai onko tämä laskelma tehtävä 30 artiklan mukaan?

3. Kun otetaan huomioon se, että Kanaalisaaret kuuluvat yhteisön tullialueeseen mutta eivät kuulu kuudennen direktiivin 77/388/ETY (2) mukaiseen arvonlisäveroalueeseen, sovelletaanko mitään asiassa C-349/96, Card Protection Plan Limited vastaan Commissioners of Customs and Excise, esitetystä periaatteesta sen ratkaisemiseen, mikä osa tai mitkä osat kaupan, johon kuuluu määrättyjen palvelujen suorittaminen ja määrättyjen tavaroiden toimittaminen, arvosta määritetään soveltamalla Euroopan yhteisöjen tullitariffia?

(1) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

(2) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.